01/02/2022

1 Φεβρουαρίου: Εορτάζει ο Άγιος Τρύφωνας

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα η Εκκλησία μας εορτάζει τα προεόρτια της Υπαπαντής του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και τιμά τη μνήμη του Αγίου Τρύφωνος.

Ο Άγιος Τρύφων καταγόταν από τη Λάμψακο της Φρυγίας και έζησε στα χρόνια των αυτοκρατόρων Γορδιανού (238-244), Φιλίππου (244-249) και Δεκίου (249-251). Προερχόταν από φτωχή οικογένεια και στη παιδική του ηλικία, έβοσκε χήνες για να ζήσει. Συγχρόνως όμως μελετούσε με ζήλο την Αγία Γραφή και εκτελούσε με ευλάβεια τα θρησκευτικά του καθήκοντα. Έτσι, σιγά-σιγά ο Τρύφων με την ευσεβή φιλομάθεια του, κατόρθωσε όχι μόνο να διδαχθεί ο ίδιος, αλλά και να διδάσκει τις αιώνιες αλήθειες της πίστεως του. Γρήγορα η ευσεβής ψυχή του δέχθηκε τη χάρη του Αγίου Πνεύματος και ο Θεός αξίωσε τον Τρύφωνα να θαυματουργεί.

Όμως ο Άγιος θεράπευε όχι μόνο κάθε ασθένεια, αλλά και εξάγνιζε τις μολυσμένες από τα δαιμόνια ψυχές. Όταν ο αυτοκράτορας Γορδιανός, πληροφορήθηκε για τις θαυματουργικές ικανότητες τού Τρύφωνα, τον παρακάλεσε να θεραπεύσει την

άρρωστη κόρη του. Ο αυτοκράτορας προσπάθησε να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του, προσφέροντας στον Άγιο αξιώματα και χρήματα, τα οποία όμως ο Τρύφων ευγενικά αρνήθηκε.

Όταν αυτοκράτορας έγινε ο Δέκιος, εξαπέλυσε άγριο διωγμό κατά των Χριστιανών. Το 250 μ.Χ. ο Άγιος, επειδή δεν λάτρευε τους θεούς της ειδωλολατρικής θρησκείας και ήταν Χριστιανός, συνελήφθη από κάποιον στρατιωτικό που ονομαζόταν Φρόντων (ή Φόρτων) και οδηγήθηκε ενώπιον των επάρχων της Ανατολής, Τιβέριου Γράγχου και Κλαυδίου Ακυλίνου στη Νίκαια της Βιθυνίας. Ο μάντης Πομπηϊανός τον παρουσίασε στους ηγεμόνες. Ο Άγιος Τρύφων ομολόγησε με θάρρος την πίστη του. Τότε υποβλήθηκε σε φρικτά βασανιστήρια. Του κατατρύπησαν με σπαθιά όλο του το σώμα, έπειτα τον έδεσαν από τα πόδια σε άλογα και τον έσυραν, σε ώρες φοβερού ψύχους, σε δύσβατες και πετρώδεις τοποθεσίες. Εκείνος προσευχόταν και έλεγε: «Κύριε, μην τους καταλογίσεις αυτή την αμαρτία». Μετά το φρικτό μαρτύριο τον ρώτησαν αν σωφρονίσθηκε και ήθελε να θυσιάσει στα είδωλα. Ο Μάρτυρας του Χριστού απάντησε τότε στον έπαρχο Ακυλίνο: «Ανόσιε και κακών αρχηγέ, είναι δυνατόν να είσαι σωφρονισμένος, όταν είσαι μεθυσμένος από τον διάβολο; Εγώ πάντοτε περνάω τον βίο μου με σωφροσύνη, γιατί έχω τον Χριστό βοηθό της ελπίδας μου». Ύστερα από αυτό τον έκλεισαν στο δεσμωτήριο με σκοπό να του δώσουν διορία, για να απαλλαγεί από την «άνοια» αυτού και να αρνηθεί την πίστη του στον Χριστό. Λίγες ημέρες μετά ο έπαρχος κάλεσε τον Άγιο και τον ρώτησε εάν το διάστημα του χρόνου και τα βασανιστήρια τον έπεισαν να θυσιάσει στους θεούς. Ο Άγιος και πάλι ομολόγησε με πνευματική ανδρεία το Όνομα του Θεού. Τον έσυραν τότε γυμνό πάνω σε σιδερένια καρφιά, κατόπιν τον μαστίγωσαν και στη συνέχεια του έκαψαν με λαμπάδες τα πλευρά. Στο τέλος, μόλις ο Μάρτυρας παρέδωσε την ψυχή του στον Θεό λέγοντας το «Κύριε Ιησού Χριστέ, δέξαι το πνεύμα μου», απέκοψαν την τίμια κεφαλή αυτού.

Οι Χριστιανοί παρέλαβαν το τίμιο λείψανο του Μάρτυρος και αφού το έχρισαν με πολύτιμα μύρα και το τύλιξαν σε σινδόνα, το κατέθεσαν σε λάρνακα και το απέστειλαν στην πόλη της Λαμψάκου κατά την επιθυμία του.

Η Σύναξη του Αγίου Μάρτυρος Τρύφωνος ετελείτο στο Μαρτύριό του, το οποίο βρισκόταν μέσα στο σεπτό Αποστολείο του Ιωάννου του Θεολόγου, πλησίον της Μεγάλης Εκκλησίας.

Ναό αφιερωμένο στον Άγιο Τρύφωνα έκτισε ο μέγας Ιουστινιανός (527-565 μ.Χ.) στην τοποθεσία του Πελαργού Κωνσταντινουπόλεως. Μονή του Αγίου Τρύφωνος αναφέρεται και μετά τα μέσα του 9ου αιώνος μ.Χ., παρακείμενη στη Μητρόπολη Χαλκηδόνος, στην οποία εκάρη μοναχός ο μετέπειτα Πατριάρχης Νικόλαος ο

Μυστικός (901-907, 912-925 μ.Χ.).